

Epístola per a ésser lliurada a la terra

Archibald MacLeish

...Ara fa fred

hi ha moltes estrelles

som enduts pel vent

Cap al Nord del Carro

hi ha fulles caient

L'aigua sembla pedra en els clots de les roques□

cap al sud

Sol roig aire gris

els corbs volen

Lents amb les seves ales corbades

en passar Orió

I ses llums les gralles tornaren enrere

Cada home de cert que es morirà

Molts han escrit ja ses darreres lletres

Ignorem si la mort vindrà ara o mai

Ignorem si aquest món errant serà trobat

Jaiem la neu ens cobreix els vestits

Et prego

(si és que algú rep aquests mots)

Que diguis les paraules que van ser els nostres noms

Et diré què hem après

t'ho diré tot

La terra és rodona

dessota les hortes

viuen primaveres

L'argila és un ocell oscat

compta amb els

Oms quan trona

els llums del cel són estrelles

Ens pensem que no hi veuen

també pensem

Que els arbres i l'herbei no saben res escolteu-nos

Res no saben les aus

No escolten

De nit no us poseu mai ran d'obertes finestres

Hem sentit això abans que vosaltres

hi ha veus

No hi ha paraules sols el vent que s'alça

Cap de nosaltres no ha contemplat Déu

(...Sovint hem pensat

Les taques del sol en l'últim oratge

Adreçats contra un arbre no era tampoc això)

Quant a les nits et diré que són perilloses

El vent de nit muda i vénen els somnis

Fa molt fred

hi ha estels estranys vora d'Artur

Pel cel una veu crida un nom desconegut.

(1930)

Una antología de la lírica nord-americana (1951)

Traducido por Agustí Bartra